

[Brixtofte.]

dermed medejere af den ejendom, som de selv bor i.

Det er imidlertid — og det kan vi vel være enige om — nok u hensigtsmæssigt at optage en større debat om denne enkelte side af boligproblemerne nu, hvor vi står foran forhandlinger om en langsigtet bolig-løsning. Men allerede nu må jeg understrege, at der er mange problemer forbundet med forslagene om at indføre ejerlejligheder i det almennyttige boligbyggeri. Disse problemer har boligministeren redegjort for. Venstre vil derfor ikke medvirke til at vedtage forslagene om ejerlejligheder, men venstre vil selvfølgelig medvirke til en grundig udvalgsbehandling i forbindelse med en drøftelse af alle sider af boligproblematikken.

Gudme (RV):

Ejerlejlighederne er jo et forholdsvis nyt begreb i dansk lovgivning. De kom til verden i forbindelse med boligforliget i 1966, og man siger vel ikke for meget, hvis man hævder, at det er et 8 år gammelt barn, der allerede har haft betydelige vanskeligheder i opvæksten.

Fra folketingets side har vi den ene gang efter den anden lavet om på vilkårene for ejerlejligheder; vi har lavet om på selve ejerlejlighedsloven, vi har ændret bestemmelser i den midlertidige lejelov. Jeg synes, der kunne være grund til på mange punkter at overveje, om vi har givet ejerlejlighederne de vækstvilkår, som de har krav på, om ikke nogle af de ændringer, som er blevet gennemført i løbet af de sidste 8 år, måske skulle ændres.

Derfor ser man med stor interesse på, når der på samme tid fra to forskellige partier kommer lovforslag om ejerlejligheder, hvad det nu er der foreslås fra disse partier. Men jeg må erkende, at når man bliver klar over, at disse praktisk taget identiske forslag alene går ud på, at der skal gives adgang til at indrette ejerlejligheder i almennyttigt byggeri, så bliver man skuffet, for efter vor opfattelse er det ikke lige netop på det punkt, der kunne være grund til at lave om på ejerlejlighedernes status.

Det kan i visse specielle situationer være en løsning på et problem at lade et almennyttigt byggeri gå over til ejerlejlighedsstatus. Hvis man, som der jo har været tilløb

til i de sidste par år, kommer ud for, at et almennyttigt byggeri bliver ramt af så store udlejningsvanskeligheder, at man faktisk må imødesee en økonomisk katastrofe, så kan man stille spørgsmålet, om man måske kunne afbøde eller undgå den økonomiske katastrofe ved at tillade opdeling i ejerlejligheder, at man ved at dele komplekser på denne måde måske kunne redde nogle af de penge, det offentlige har ude at stå i det mislykkede byggeri, hjem. Den situation har hidtil ikke foreligget, og hvis den skulle komme til at foreligge, så må vi i det konkrete tilfælde måske køre ud med ambulancen og se, om vi på denne måde eller på anden måde kan komme det nødstedte byggeri til undsætning. Men at man i den konkrete situation kan komme ud for denne problematik kan ikke være en begrundelse for, at man giver en almindelig regel om, at sociale boligselskaber kan deles op i ejerlejligheder.

Den bekymring, man her først og fremmest må have, er jo den, at der er tale om etageejendomme eller parcelhuse, som er blevet til ved offentlig støtte og i de senere år meget betydelig offentlig støtte. Det kan ikke være rigtigt og rimeligt, at disse byggerier, der er blevet til ved offentlig støtte, skal kunne ændre deres status, således at private, måske ikke i første omgang, men så i hvert fald i anden omgang, kan gå hen og tjene penge ved videresalget af sådanne ejerlejligheder. Derfor må vi som almindeligt princip tage afstand fra tanken om, at der skal være mulighed for at opdele sociale boligselskabers ejendomme i ejerlejligheder.

I de konservative forslag indgår endvidere også en opfordring til regeringen om at fremsætte forslag om, at andelslejlighedsstatus kan blive gennemført i sociale boligselskaber. Dér vil jeg gerne sige, at når det drejer sig om andelslejligheder, har vi en principielt venlig indstilling fra det radikale venstres side. Hvis der derfor er mulighed for, at man for sociale boligselskaber kan gennemføre en sådan overgang til andelslejlighedsstatus, vil vi gerne være med til i udvalget nærmere at undersøge grundlaget herfor og se, om det er en praktisk fremkommelig vej. Men jeg vil gerne understrege, at den samme grundholdning, som jeg før gav udtryk for, da det drejede sig om omdannelsen af de sociale boliger til ejerlej-